
NIEZDRADLIWY (3) *ai*

e oraz a jasne.

pl N m pers niezdradliwi (2). ◇ I m niezdradliwými (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Taki, który nikomu nie życzy skrycie źle, szczery, prostolinijny (3) : coż więc panu a zbawiciełowi fwęmu niezdradliwi ie⁸⁰ wierni vczynią MurzNT 61; Dáli znać potym o takich ludziach Krolowi Portugálkiemu/ iefliby fie mu podobáło pokrzić ie/ á nauczyć obyczáiw dobrych/ ponieważ fą miłofierni y niezdrádlwi BielKron 452v.

Szereg: »szczery albo niezdradliwy« (1): bądźciefz tedy roftropněmi iako wężowie aproftęmi (marg) fczereźmi abo niezdrádlwými i niegniewliwemi (-) iako gołębice. MurzNT Matth 10/16.

Synonimy: niechytry, niefałszywy, nieobłudny, nieomylny, otwarty, prawdziwy, prawy, szczery, żrzetelny.

Cf NIEZDRADNY, ZDRADLIWY